

Další účastníci řízení: Brandoni solare SpA, Solaria Energia y Medio Ambiente, SA (zástupci: L. Ruessmann, avocat, et M. J. Beck, solicitor), Rada Evropské unie (zástupci: H. Marcos Fraile, zmocněnkyně, ve spolupráci s N. Tuominenem, Avocatä), Evropská komise (zástupci: A. Demeneix, J.-F. Brakeland a T. Maxian Rusche, zmocněnci), China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (CCCME) (zástupci: J.-F. Bellis a A. Scalini, avocats, F. Di Gianni, avvocato)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti SolarWorld AG se ukládá náhrada nákladů řízení vynaložených Radou Evropské unie.
- 3) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 232, 27.6.2016.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 9. listopadu 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Efeteio Athinon – Řecko) – Evropská komise v. Dimos Zagoriou

(Věc C-217/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Rozhodnutí Evropské komise o vrácení vyplacených částek, které je podkladem pro výkon rozhodnutí — Článek 299 SFEU — Výkon rozhodnutí — Provádění výkonu rozhodnutí — Určení vnitrostátního soudu příslušného k projednávání sporů z oblasti výkonu rozhodnutí — Určení osoby, které je uložen peněžitý závazek — Podmínky uplatňování vnitrostátních procesních předpisů — Procesní autonomie členských států — Zásady rovnocennosti a efektivity“

(2018/C 005/10)

Jednací jazyk: řečtina

Předkládající soud

Efeteio Athinon

Účastnice původního řízení

Odvolatelka: Evropská komise

Žalobkyně: Dimos Zagoriou

Výrok

- 1) Článek 299 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že neurčuje volbu soustavy vnitrostátních soudů příslušné k projednávání žalob souvisejících s výkonem rozhodnutí v případě aktů Evropské komise, které ukládají peněžitý závazek jiným osobám než státům a které jsou podle citovaného článku podkladem pro výkon rozhodnutí, neboť toto určení je podle zásady procesní autonomie věci vnitrostátního práva s tou výhradou, že toto určení nesmí bránit použití a účinnosti unijního práva.

Určit, zda jsou vnitrostátní procesní pravidla uplatňována na žaloby vztahující se k výkonu rozhodnutí v případě aktů uvedených v článku 299 SFEU způsobem, který ve srovnání s postupem pro rozhodování podobných vnitrostátních sporů není diskriminační, a podle pravidel, která nečiní navrácení částek dotčených těmito akty obtížnějším než v obdobných případech týkajících se provádění odpovídajících vnitrostátních ustanovení, musí vnitrostátní soud.

- 2) Článek 299 SFEU, jakož i nařízení Rady (EHS) č. 2052/88 ze dne 24. června 1988 o úkolech strukturálních fondů a jejich účinnosti a o koordinaci mezi jejich činnostmi navzájem a mezi těmito činnostmi a operacemi Evropské investiční banky a jinými stávajícími finančními nástroji, nařízení Rady (EHS) č. 4253/88 ze dne 19. prosince 1988, kterým se stanoví prováděcí ustanovení k nařízení č. 2052/88 týkající se koordinace mezi činnostmi jednotlivých strukturálních fondů navzájem a mezi těmito činnostmi a operacemi Evropské investiční banky a jinými stávajícími finančními nástroji, a nařízení Rady (EHS) č. 4256/88 ze dne 19. prosince 1988, kterým se stanoví prováděcí ustanovení k nařízení č. 2052/88, pokud jde o orientační sekci Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF), musí být vykládány v tom smyslu, že za takových okolností, jaké nastaly ve věci v původním řízení, neurčují osoby, vůči kterým může být veden výkon rozhodnutí na základě rozhodnutí Evropské komise o vrácení vyplacených částek, které je podkladem pro výkon rozhodnutí.

Tyto osoby musí určit vnitrostátní právo, přičemž musí být dodrženy zásady rovnocennosti a efektivity.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 222, 20.6.2016.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 9. listopadu 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden – Nizozemsko) – Jan Theodorus Arts v. Veevoederbedrijf Alpuro BV

(Věc C-227/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Zemědělství — Společná zemědělská politika — Nařízení (ES) č. 73/2009 — Režim jednotné platby — Chovatel telat, který uzavřel začleňovací smlouvu — Smluvní ustanovení, na jehož základě jednotná platba případně začleňovacímu podniku — Připustnost“

(2018/C 005/11)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Jan Theodorus Arts

Odpůrkyně: Veevoederbedrijf Alpuro BV

Výrok

Nařízení Rady (ES) č. 73/2009 ze dne 19. ledna 2009, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (ES) č. 1290/2005, (ES) č. 247/2006, (ES) č. 378/2007 a zrušuje nařízení (ES) č. 1782/2003, musí být vykládáno v tom smyslu, že nebrání smluvnímu ustanovení, na jehož základě částka podpory, na niž může chovatel telat uplatňovat nárok v rámci režimu jednotné platby, případně začleňovacímu podniku, jestliže k převedení této podpory došlo v rámci vzájemných výhod a povinností sjednaných mezi stranami smlouvy.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 279, 1.8.2016.